

Når det er sagt, vil jeg sige, at når jeg nu står her og anerkender, at vi faktisk godt kunne gå ind for, at satspuljen blev afskaffet, har jeg jo egentlig svaret lidt på fru Line Barfods spørgsmål. Men det er altså stadig væk noget, der skal afgøres i forligskredsen, og den diskussion er vi villige til at tage i Dansk Folkeparti.

Jeg vil også godt sige, at vi jo på en lang række områder – nu nævnte fru Line Barfod kun folkepensionister, men det gælder også førtidspensionister – år for år har foretaget forbedringer for nogle af dem, der er på overførselsindkomst. Det ordner vi sammen med regeringen i forbindelse med en finanslovsaftale. Enhedslisten vil få samme mulighed, hvis Enhedslisten en dag går hen og bliver et ansvarligt parti, der tager del i det danske samfunds økonomi.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:14

Line Barfod (EL):

Vi vil meget gerne tage ansvar for samfundsøkonomien. Vi vil bare ikke tage ansvar for at lave nedskæringer, der betyder, at folk kommer til at leve i fattigdom, og at hele vores offentlige velfærd er ved at falde fra hinanden.

Nu siger hr. Christian H. Hansen selv, at Dansk Folkeparti indgår finanslovforlig. Der er jo indgået en lang række finanslovforlig, hvor Dansk Folkepartis stemmer har været afgørende. Men Dansk Folkeparti har jo ikke brugt den situation til at afskaffe satspuljen og at stille det som krav, at der kommer en fuld regulering. Det kunne Dansk Folkeparti jo have gjort, hvis man virkelig mener det alvorligt, at man ønsker at få afskaffet den her regulering.

Derfor vil jeg gerne høre – når nu hr. Christian H. Hansen siger, at hvis satspuljen skal afskaffes, så skal det ske i forligskredsen – om det betyder, at Dansk Folkeparti har lovet V og K, at man kun vil stemme for en ophævelse af satspuljen, hvis man får lov af regeringen?

Kl. 18:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:15

Christian H. Hansen (DF):

Tak for spørgsmålet. Det er jo sådan, at hvis man nu kørte rundt i sin bil en dag og egentlig kun havde en cd med og man skulle køre 700 km, så kunne man risikere at skulle høre den samme cd hele vejen. Det ville være frygteligt. Det er

egentlig lidt det samme, der sker her med hensyn til fru Line Barfod.

Vi har sagt – det er jo sådan, det er – at vi ikke i forbindelse med en finanslovsaftale kan sige til regeringen, at vi nu vil have satspuljen afskaffet. Sådan er det jo ikke. Det er jo noget, der skal foregå i forligskredsen af satspuljepartierne. Det er virkeligheden, vil jeg sige til fru Line Barfod. Nu er der heldigvis kommet nogle regler, som gør, at vi ikke kan blive ved med at stille det samme spørgsmål flere timer i træk. Men nu har jeg svaret fru Line Barfod på det op til flere gange, og mit svar må igen blive: Hvis der kan blive enighed om at afskaffe satspuljen i kredsen af forligspartier, så vil Dansk Folkeparti ikke hindre, at det sker.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Den næste er SF's ordfører, hr. Ole Sohn.

Kl. 18:17

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Når man deltager i den her årlige debat, er der sådan set kun en ting, der forandrer sig, og det er årstallet for, hvornår vi har debatten. Alle partiers holdninger er velkendte, og dog. Der sker faktisk en vis opblødning, og det synes jeg er det positive, forstået på den måde, at der er flere og flere partier i Folketinget, der kan se det urimelige i, at de dårligst stillede i samfundet fortsat skal bære de største byrder, når vi snakker om deres økonomiske forhold.

Vi kan se, at satspuljen, fra den blev etableret på meget fornuftig vis i 1990, har skabt et øget gab mellem folk, der er på arbejdsmarkedet, og folk, der ikke er på arbejdsmarkedet. Det er selvfølgelig uholdbart i længden. På et eller andet tidspunkt skal Folketinget tage stilling til, hvordan vi sikrer, at de dårligst stillede ikke sækker så meget agter ud, som tilfældet er i dag.

Men når Enhedslisten kortsletter debatten ved at tro, at man bare kan afskaffe satspuljen, så er det faktisk en meget farlig kurs. For hvad er konsekvensen, hvis ikke man har aftalt et alternativ i fællesskab? Det er, at ingen kan vide sig sikker på, om der er en fuld regulering, eller om der ikke er en fuld regulering. For det afhænger af det politiske flertal, der måtte være i Folketinget. Vi ved, at Venstre og De Konservative i 1980'erne afskaffede reguleringen. Vi ved, at Dansk Folkeparti gerne lægger stemmer til nedskæringer over for de socialt dårligst stillede, det har vi set med starthjælpen og med kontant-